

→ zrozpaczony

прикметник | zrozpaczony – Singular, Nominative

відчайдушний

Adam jest zrozpaczony po utracie pracy.

	I.poj.	I.mn.
Nominative	zrozpaczony	zrozpaczeni
Genitive	zrozpaczonego	zrozpaczonych
Dative	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
Accusative	zrozpaczonego	zrozpaczonych
Instrumental	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
Locative	zrozpaczonym	zrozpaczonych
Vocative	zrozpaczony	zrozpaczeni

	I.poj.	I.mn.
Nominative	zrozpaczona	zrozpaczone
Genitive	zrozpaczonej	zrozpaczonych
Dative	zrozpaczonej	zrozpaczonym
Accusative	zrozpaczoną	zrozpaczone
Instrumental	zrozpaczoną	zrozpaczonymi
Locative	zrozpaczonej	zrozpaczonych
Vocative	zrozpaczona	zrozpaczone

	I.poj.	I.mn.
Nominative	zrozpaczone	zrozpaczone
Genitive	zrozpaczonego	zrozpaczonych
Dative	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
Accusative	zrozpaczone	zrozpaczone
Instrumental	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
Locative	zrozpaczonym	zrozpaczonych
Vocative	zrozpaczone	zrozpaczone

.eu